

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3208/03
15.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Marijana Tafra-Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Konzorcijuma "E" i "Ž" A.D. kog zastupa punomoćnik P. protiv rešenja Ministarstva za privredu i privatizaciju u predmetu privatizacije u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za privredu i privatizaciju

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je prigovor tužioca na zakonitost sprovođenja postupka javnog tendera radi prodaje 70% društvenog kapitala DP "B", kao neosnovan i potvrđena odluka Agencije kojom se tenderska prodaja DP "B" proglašava neuspelom.

U tužbi kojom je pokrenuo upravni spor, tužilac navodi da postupak prodaje društvenog kapitala DP "B" nije sproveden zakonito, jer po Uredbi o prodaji kapitala imovine javnim tenderom ("Službeni glasnik RS" br. 45/01) koja je bila na snazi u vreme objavljivanja javnog poziva, nije predviđena mogućnost da se tender proglašava neuspelim za slučaj da tenderska komisija ne odobri rezultate tendera koje utvrđuje Agencija za privatizaciju, zatim da tenderska komisija ne može po svom nahođenju da odlučuje da li će odobriti ili ne, rezultate tendera koje utvrđuje Agencija za privatizaciju i da se nedavanjem odobrenja od strane ove komisije na odluku Agencije o utvrđivanju rezultata javnog tendera ne mogu eliminisati ovlašćenja Agencije za privatizaciju data po zakonu. Smatra i da je tenderska komisija bila nepropisno sastavljena, jer je član ove komisije bio i predstavnik reprezentativnog sindikata subjekta privatizacije. Tužilac je predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, jer je povređen zakon na njegovu štetu.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu obije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, kao i razmatranja celokupnih spisa ove upravne stvari a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa ove pravne stvari nesumnjivo proizilazi da je dana ... godine objavljen javni poziv za učešće na javnom tenderu radi prodaje 70% društvenog kapitala DP "B", po kome su se javila tri ponuđača i to: Konzorcijum "E" i Konzorcijum radnika, zatim tužilac i Konzorcijum "F" "A" DOO i "C" DOO. Ponuda Konzorcijuma "E" i Konzorcijum radnika, proglašena je nevažećom i nakon toga Agencija za privatizaciju je, nakon ocene preostalih ponuda, donela odluku o rangiranju ponuđača po kojoj je tužilac kao ponuđač rangiran na prvo mesto. Na sednici tenderske komisije održanoj 18.7.2003. godine, doneta je odluka o neodobravanju ove odluke Agencije kojom se tužilac rangira na prvo mesto rang liste ponuđača za prodaju 70% društvenog kapitala "B", o čemu je Agencija za privatizaciju obavestila tužioca, a on nakon toga uložio prigovor na zakonitost sprovođenja postupka javnog tendera.

Odredbom člana 19. Uredbe o izmenama i dopunama Uredbe o prodaji kapitala imovine javnim tenderom ("Službeni glasnik RS" br. 59/2003) koja je stupila na snagu 7.6.2003. godine, propisano je da ako je postupak prodaje društvenog i državnog kapitala subjekta privatizacije metodom javnog tendera bio u toku na dan stupanja na snagu ove uredbe, okončaće se po odredbama propisa koji su bili na snazi na dan objavljivanja javnog poziva za učešće na tenderu. Ovo znači da se u ovoj upravnoj stvari mora primeniti Uredba o prodaji kapitala imovine javnim tenderom ("Službeni glasnik RS" br. 45/2001). Ova Uredba ne propisuje decidirano šta će se dogoditi sa tenderom ukoliko tenderska komisija ne odobri rezultate tendera utvrđene u predlogu Agencije za privatizaciju (ova pravne praznina je otklonjena tek donošenjem Uredbe o izmenama i dopunama Uredbe o prodaji kapitala i imovine javnim tenderom "Službeni glasnik RS" br. 59/2003), ali bez obzira na to neodobravanje odluke Agencije za privatizaciju od strane komisije može za posledicu da ima jedino donošenje odluke kojom se tender proglašava neuspelim. Ovo proizilazi iz ovlašćenja koja tenderskoj komisiji daje član 29. Zakona o privatizaciji ("Službeni glasnik RS" br. 38/01) i član 3. Uredbe o prodaji kapitala imovine javnim tenderom ("Službeni glasnik RS" br. 45/01) koja se sastoji u praćenju sprovođenja i odobravanju rezultata tendera po predlogu Agencije.

Međutim u konkretnom slučaju osnovano se tužbom ističe da je osporeno rešenje nezakonito ier odluka

predlogom, a konkretnom slučaju osnovano se tužbom istace da je osporeno rešenje nezakonito, jer sadrži tenderske komisije kojom se ne odobrava odluka Agencije za privatizaciju o rangiranju ponuđača, ne sadrži razloge o tome zbog čega se ne odobrava predlog Agencije. Komisija jeste ovlašćena da ne odobri predlog rang liste, ali za takvu svoju odluku mora da da razloge bez čije ocene Agencija nije mogla da donese odluku o proglašenju javnog tendera neuspelim. Odluka Agencije o proglašenju javnog tendera neuspelim takođe mora da sadrži ne samo konstataciju u obrazloženju da Komisija ne odobrava predlog Agencije, već obrazloženje o tome, na osnovu kojih razloga Komisije, o neodobravanju, Agencija tender proglašava neuspelim. Kako obrazloženje odluke Komisije uopšte ne sadrži razloge, već samo konstataciju da je odluka o neodobravanju rangiranja doneta "sa tri glasa protiv odobravanja", učinjena je povreda pravila postupanja koja je imala bitnog uticaja na odlučivanje, a ona nije otklonjena ni po prigovoru tužioca na zakonitost sprovedenog postupka privatizacije pred tuženim organom.

Pored navedenog prilikom donošenja osporenog rešenja, tuženi organ je postupio protivno članu 196. stav 3. i 197. stav 1. ZUP-a. Odredbom člana 196. stav 3. ZUP-a predviđeno je da pismeno rešenje mora da sadrži uvod, dispozitiv, obrazloženje, uputstvo o pravnom sredstvu, naziv organa sa brojem i datumom rešenja, potpis službenog lica i pečat organa. U slučajevima predviđenim zakonom ili drugim propisom, rešenje ne mora sadržavati pojedine od tih delova...a članom 197. stav 1. ZUP-a predviđeno je da uvod rešenja sadrži: naziv organa koji donosi rešenje, propis o nadležnosti tog organa, ime stranke i njenog zakonskog zastupnika ili punomoćnika, ako ga ima i kratko označenje predmeta postupka. Osporeno rešenje u uvodu sadrži naziv organa koji ga donosi kao i propis o nadležnosti tog organa, ali ne sadrži ime stranke (naziv tužioca) kao ni ime punomoćnika koji u spisima ima dostavljena punomoćja data od strane zakonskih zastupnika članova konzorcijuma, niti pak sadrži kratko označenje predmeta postupka. Takođe iza uputstva o pravnom sredstvu, ne sadrži ni naziv organa sa brojem i datumom rešenja.

Imajući u vidu sve navedeno Vrhovni sud Srbije je našao da je donošenjem osporenog rešenja povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom odredbi člana 38. stav 2. u vezi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude, a pravno shvatanje i primedbe ovog suda obavezni su za tuženi organ na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15.3.2006. godine, U. br. 3208/03

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Marijana Tafra-Mirkov, s.r.

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

Za tačnost otpravka

MN